

vruchtgebruik en van eigendom (allen met adres ingevolge akte verleden op) en } te in blote

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen te hebben uitgevoerd in woongebied:

bepaald bij artikel 4.2.1.5° b): het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens

namelijk het gewoonlijk gebruiken van de verharde open ruimte tussen het magazijn en de voortuinzone als verkoopruimte voor tweedehandswagens,

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde door de bewaarder der Hypotheken 2de kantoor te Antwerpen, dd. 28 april 2014 boek 58 deel T nr. 07403

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, vertegenwoordigd door meester T. Reiner, advocaat bij de balie te Antwerpen;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester J. Bijttebier, advocaat bij de balie te Antwerpen;

oOOo

Beklaagde baatte zonder enige stedenbouwkundige vergunning, een verkoopruimte uit voor tweedehandswagens, op de verharde open ruimte tussen het magazijn en de voortuinzone, op een perceel grond gelegen te , aan

Deze gegevens blijken uit de vaststellingen van de verbalisanten (st. 39-43), de gevoegde foto's (st. 37, 38) en de gegevens met betrekking tot de weigering van de vergunning bij Besluit van de Deputatie van de Provincie Antwerpen dd. 14 juli 2011 (st. 1-5).

Beklaagde voert allerlei betwistingen onder meer de verjaring van de feiten met betrekking tot het gebouwde afdak, de late reactie van de burgerlijke partij de ontkenning van het gebruik voor het stallen van voertuigen.

De rechtbank weerhoudt de argumenten van beklagde niet.

Op verschillende data werd vastgesteld dat beklagde tweedehands voertuigen gestald had op de verharde open ruimte, om verkocht te worden (st. 40, 75).

De inbreuk die weerhouden wordt, betreft het gewoonlijk gebruik van deze ruimte als verkoopruimte, niet het oprichten van een afdak (st. 74, 75).

Beklaagde heeft bewust nog na de weigering van de vergunning door de Bestendige Deputatie het wederrechtelijk gebruik verdergezet.

Deze inbreuk is niet verjaard en is bewezen op grond van de gegevens in het strafdossier.

De herstelvordering die aanvankelijk geformuleerd werd door het College van Burgemeester en Schepenen te Antwerpen op 1 februari 2013 (st. 86-91) met positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid op 3 april 2013 (st. 93) is zonder voorwerp, gelet op de verkoop van het pand en de weghaling van alle voertuigen door beklagde (st. 118, 4).

Strafmaat

De feiten zijn ontoelaatbaar vermits de opgelegde stedenbouwkundige reglementeringen bewust overtreden werden, wat niet in het belang is van een goede ruimtelijke ordening.

Beklaagde verzoekt om een opschorting.

De rechtbank meent dat dit geen passend signaal is naar beklagde toe gelet op het wederrechtelijk gebruik gedurende 2 jaren.

Evenwel wordt gelet op het blanco strafregister van beklagde en het herstel van de inbreuk een uitstel verleende, teneinde beklagde te motiveren zich van dergelijke feiten te onthouden.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 5, 6, 7, 7bis van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935,
gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en
nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000
betreffende de invoering van de euro,
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 162bis van het Wetboek van Strafvordering,
artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,
artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,
bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de
voormelde tenlastelegging
en bij toepassing van de artikelen 41bis van het Strafwetboek

Rechtdoende op tegenspraak**VEROORDEELT :**

- beklaagde, hoofdens het haar ten laste gelegde feit tot een geldboete van
VIJFHONDERD EUR.

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een
geldboete van meer dan 24.000 EUR heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze
veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8, 18bis der wet van 29 juni
1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de
geldboete uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van
drie jaar vanaf heden.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot
hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele
redders, tot het betalen van een bijdrage van **25 EUR**, bij toepassing van
artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van
26/06/2000 en de wet van 28 december 2011, vermeerderd met 50 decimes,
en gebracht op **150,00 EUR.**

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende **198,00 EUR** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, tot een vergoeding van **51,20 EUR**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 28 december 2011 de geldboete van **500 EUR**, vermeerderd wordt met 50 decimes, zodat die geldboete **3000 EUR** bedraagt.

oOo

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

⋮

De vordering is ontvankelijk;

De rechtbank meent dat geen effectieve stavingsstukken worden bijgebracht die de concrete schade van de burgerlijke partij aantonen.

Wel aanvaardt de rechtbank dat de burgerlijke partij schade geleden heeft door lawaaihinder, geurhinder, stofhinder en visuele hinder en dat hiervoor een bedrag ex aequo et bono kan worden toegekend van **500 EUR** definitief.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Verklaart de eis ontvankelijk en gegrond in navolgende mate.

Veroordeelt beklaagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van **VIJFHONDERD (500) EUR DEFINITIEF** te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 15 januari 2013 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Veroordeelt beklaagde tevens tot betaling aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van **220,00 EUR**.

Wijst het meer- en andersgevorderde af.

oOo

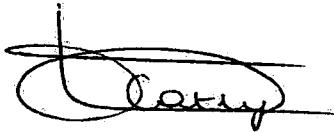
Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus ~~gewezen door de hierna vermelde rechter die de zaak behandeld heeft~~ en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op **drieëntwintig juni tweeduizendveertien** in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

AANWEZIG:

A. Mertens,
F. De Baupie
L. Catry

voorzitter van de kamer, enig rechter
substituut-procureur des konings,
afg.-griffier.

L. Catry

A. Mertens